

Näringsutskottets betänkande 2024/25:NU7

Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om digitala tjänster

Sammanfattning

Utskottet föreslår att riksdagen antar regeringens lagförslag om kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om digitala tjänster. Den nya lagen och övriga lagändringar föreslås träda i kraft den 1 december 2024.

Behandlade förslag

Proposition 2023/24:160 Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om digitala tjänster.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut3

Redogörelse för ärendet4

Utskottets överväganden5

 Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om digitala
 tjänster5

 Utskottets ställningstagande6

Bilaga 1

Förteckning över behandlade förslag7

 Propositionen7

Bilaga 2

Regeringens lagförslag8

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om digitala tjänster

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om digitala tjänster,
2. lag om ändring i lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar,
3. lag om ändring i lagen (1998:112) om ansvar för elektroniska anslags-tavlor,
4. lag om ändring i lagen (2002:562) om elektronisk handel och andra informationssamhällets tjänster.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2023/24:160 punkterna 1–4.

Stockholm den 15 oktober 2024

På näringsutskottets vägnar

Tobias Andersson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Tobias Andersson (SD), Elisabeth Thand Ringqvist (C), Fredrik Olovsson (S), Mats Green (M), Jessica Stegrud (SD), Mattias Jonsson (S), Marianne Fundahn (S), Josef Fransson (SD), Isak From (S), Kjell Jansson (M), Birger Lahti (V), Camilla Brodin (KD), Eric Palmqvist (SD), Louise Eklund (L), Aida Birinxhiku (S) och Anna af Sillén (M).

Redogörelse för ärendet

I betänkandet behandlar utskottet regeringens proposition 2023/24:160 Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om digitala tjänster. Det har inte väckts några motioner med anledning av propositionen.

När det gäller punkt 3 i regeringens förslag till riksdagsbeslut noterar utskottet att lagens rubrik rätteligen är lagen (1998:112) om ansvar för elektroniska anslagstavlor.

En förteckning över de behandlade förslagen återfinns i bilaga 1. Regeringens lagförslag finns i bilaga 2.

I propositionen finns en redogörelse för ärendets beredning fram till regeringens beslut om propositionen.

Utskottets överväganden

Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om digitala tjänster

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens lagförslag om kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om digitala tjänster.

Den nya lagen och övriga lagändringar föreslås träda i kraft den 1 december 2024.

Propositionen

EU:s förordning om digitala tjänster antogs den 19 oktober 2022. Förordningen trädde i kraft den 16 november 2022 och tillämpas i sin helhet sedan den 17 februari 2024. Det övergripande syftet med förordningen är att skapa en säkrare onlinemiljö för konsumenter och företag i Europeiska unionen (EU). Genom förordningen fastställs enhetliga regler för leverantörer av förmedlingstjänster på den inre marknaden, bl.a. onlineplattformar och online-sökmotorer. Det införs bl.a. en skyldighet att inrätta kontaktpunkter och mekanismer för anmälan av förekomst av olagliga varor och tjänster eller annat olagligt innehåll, transparenskrav och regler för skydd av minderåriga online. Det införs även regler som syftar till att skydda konsumenterna och deras grundläggande rättigheter på ett effektivare sätt.

Förordningen om digitala tjänster behöver kompletteras med nationella bestämmelser om bl.a. tillsynsmyndigheters befogenheter, tillsynsåtgärder, domstolsprövning och sanktioner. Regeringen lämnar i propositionen förslag till sådana bestämmelser. De nya bestämmelserna föreslås ingå i en ny lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om digitala tjänster. I propositionen lämnar regeringen även förslag om att bestämmelserna om ansvarsfrihet i vissa fall (16–18 §§) i lagen (2002:562) om elektronisk handel och andra informationssamhällets tjänster ska upphävas. Vidare föreslår regeringen dels en ny bestämmelse i lagen (1998:112) om ansvar för elektroniska anslagstavlor (4 a §), dels att det i lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar ska införas bestämmelser (18 §) som möjliggör för förvaltningsrätten att avgöra mål enligt lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om digitala tjänster.

Regeringen beslutade i maj 2024 att inhämta Lagrådets yttrande. Regeringen uppger i propositionen att den delvis följer Lagrådets synpunkter.

Den nya lagen och övriga lagändringar föreslås träda i kraft den 1 december 2024.

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser att riksdagen av de skäl som anføres i propositionen bör anta regeringens lagförslag. Därmed tillstyrks propositionen.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2023/24:160 Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om digitala tjänster:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om digitala tjänster.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1998:112) om elektroniska anslagstavlor.
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2002:562) om elektronisk handel och andra informationssamhällets tjänster.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om digitala tjänster

Härigenom föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens syfte

1 § Denna lag kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster), i denna lag kallad EU:s förordning om digitala tjänster.

Ord och uttryck i lagen

2 § Ord och uttryck i denna lag har samma betydelse som i EU:s förordning om digitala tjänster.

Tillsynsmyndighet och samordnare för digitala tjänster

3 § Den eller de myndigheter som regeringen bestämmer ska vara tillsynsmyndighet enligt denna lag.

En tillsynsmyndighet är behörig myndighet enligt EU:s förordning om digitala tjänster.

Regeringen bestämmer vilken tillsynsmyndighet som ska vara samordnare för digitala tjänster enligt EU:s förordning om digitala tjänster och denna lag.

2 kap. Förelägganden mot leverantörer av förmedlings-tjänster och anmälan av misstanke om brott

Förelägganden att agera mot olagligt innehåll eller tillhandahålla information

1 § Ett föreläggande att agera mot olagligt innehåll som avses i artikel 9 i EU:s förordning om digitala tjänster ska uppfylla de krav som följer av artikel 9.2 i samma förordning.

I artikel 9 i EU:s förordning om digitala tjänster finns bestämmelser om förfarandet efter beslut om ett sådant föreläggande.

2 § Ett föreläggande att tillhandahålla information som avses i artikel 10 i EU:s förordning om digitala tjänster ska uppfylla de krav som följer av artikel 10.2 i samma förordning.

I artikel 10 i EU:s förordning om digitala tjänster finns bestämmelser om förfarandet efter beslut om ett sådant föreläggande.

Anmälan av misstanke om brott

3 § En anmälan av misstanke om ett sådant brott som avses i artikel 18.1 i EU:s förordning om digitala tjänster ska i Sverige göras till Polismyndigheten.

3 kap. Tillsyn och sanktioner

Tillsynens omfattning

1 § En tillsynsmyndighet ska ha tillsyn över att följande följs:

1. EU:s förordning om digitala tjänster,
2. rättsakter som har antagits med stöd av artikel 15.3, 24.6 eller 87 i EU:s förordning om digitala tjänster,
3. denna lag,
4. föreskrifter som har meddelats i anslutning till denna lag, och
5. åtaganden som tillsynsmyndigheten har gjort bindande med stöd av EU:s förordning om digitala tjänster eller denna lag.

Tillsynsmyndigheten ska vid tillsynen ha de befogenheter som följer av artikel 51 i EU:s förordning om digitala tjänster, denna lag och föreskrifter som meddelats i anslutning till lagen.

Befogenheter och åtgärder

2 § Utöver de befogenheter som följer av artiklarna 51.1 a och c, 51.2 första stycket a och 51.3 i EU:s förordning om digitala tjänster får en tillsynsmyndighet

1. besluta att en sådan person som avses i artikel 51.1 c i samma förordning ska inställa sig för förhör på tid och plats som myndigheten bestämmer,
2. genomföra inspektion enligt beslut av domstol enligt 3 § 1,
3. försegla företagslokaler, bokföring och affärshandlingar i enlighet med 6 §,
4. beordra att överträdelser upphör och föreskriva avhjälpande åtgärder i enlighet med artikel 51.2 första stycket b i samma förordning,
5. bestämma att ett beslut enligt EU:s förordning om digitala tjänster eller enligt denna lag ska gälla omedelbart i enlighet med artikel 51.2 första stycket e i samma förordning,
6. ta ut utredningsskadeavgift i enlighet med artikel 51.2 första stycket c och andra stycket i samma förordning och denna lag,
7. ta ut sanktionsavgift i enlighet med artikel 51.2 första stycket c i samma förordning och denna lag, och
8. förena beslut, inklusive beslut enligt artikel 51.3 första stycket a, med vite i enlighet med artikel 51.2 första stycket d i samma förordning och denna lag.

3 § Domstol får på ansökan av en tillsynsmyndighet

1. besluta om inspektion i enlighet med artikel 51.1 b i EU:s förordning om digitala tjänster och denna lag, och

2. besluta om tillfällig begränsning av mottagarnas tillgång till en tjänst eller ett onlinegränssnitt i enlighet med artikel 51.3 i EU:s förordning om digitala tjänster.

Ett beslut enligt första stycket får förenas med vite.

Ett beslut enligt första stycket gäller omedelbart, om domstolen inte bestämmer något annat.

Inspektion

4 § Inspektion får tillåtas om

1. det finns anledning att anta att någon av skyldigheterna som följer av EU:s förordning om digitala tjänster inte följs,
2. det finns risk för att bevis undanhålls eller förvanskas, och
3. vikten av att åtgärden vidtas är tillräckligt stor för att uppväga det intrång eller annat men som åtgärden innebär för den som drabbas av åtgärden.

5 § Ett beslut om inspektion får meddelas utan att den som ansökan avser får tillfälle att yttra sig, om det kan befaras att inspektionen annars skulle förlora i betydelse.

Beslutet ska sändas endast till den ansökande myndigheten.

6 § När en tillsynsmyndighet genomför en inspektion får den försegla företagslokaler, bokföring och affärshandlingar så länge och i den omfattning det är nödvändigt för att genomföra inspektionen.

7 § Ett beslut om inspektion ska innehålla uppgifter om

1. vilken eller vilka myndigheter som ska genomföra inspektionen,
2. föremålet för och syftet med inspektionen,
3. tidpunkten när inspektionen ska börja, och
4. myndighetens eller myndigheternas befogenheter enligt artikel 51.1 b i EU:s förordning om digitala tjänster och 2 och 6 §§ i detta kapitel.

8 § Den tillsynsmyndighet som ska genomföra inspektion får begära handräckning av Kronofogdemyndigheten.

Vid handräckning tillämpas bestämmelserna i utsökningsbalken om verkställighet av förpliktelser som inte avser betalningsskyldighet, avhysning eller avlägsnande. Kronofogdemyndigheten ska dock inte underrätta den hos vilken inspektionen ska genomföras innan verkställighet sker.

9 § När inspektionen börjar ska tillsynsmyndigheten överlämna ett exemplar av beslutet till den hos vilken inspektionen ska genomföras.

10 § Under inspektionen har den hos vilken inspektionen genomförs rätt att följa de åtgärder som myndigheten eller myndigheterna vidtar.

11 § När ett beslut om inspektion ska verkställas har den hos vilken inspektionen genomförs rätt att tillkalla ett juridiskt biträde. I avvaktan på att biträdet inställer sig får verkställigheten inte påbörjas. Detta gäller dock inte, om

1. inspektionen därigenom onödigt fördröjs, eller

2. inspektionen har beslutats enligt 5 § första stycket.

12 § Den inspekterande myndigheten ska lämna tillbaka handlingar och annat som har tagits om hand vid inspektionen så snart de inte längre behövs för utredningen.

Om den hos vilken inspektion har genomförts har försatts i konkurs, ska den inspekterande myndigheten

1. överlämna handlingarna och annat som har tagits om hand till konkursförvaltaren, och

2. underrätta den som beslutet gäller om överlämningen.

Den inspekterande myndigheten ska på begäran av den hos vilken inspektionen har genomförts pröva om en handling eller annat som tagits om hand ska lämnas tillbaka före den tidpunkt som anges i första stycket.

13 § När Europeiska kommissionen har beslutat om en inspektion enligt artikel 69 i EU:s förordning om digitala tjänster, får Kronofogdemyndigheten på ansökan av samordnaren för digitala tjänster besluta om handräckning för att inspektionen ska kunna genomföras.

Vid handräckning enligt första stycket tillämpas 8 § andra stycket.

Vid en ansökan enligt första stycket ska det som anges om nationell rättslig myndighet i artikel 69.10 i EU:s förordning om digitala tjänster gälla för Kronofogdemyndigheten.

Advokatsekretess

14 § Undersökningsåtgärder i enlighet med artikel 51.1 i EU:s förordning om digitala tjänster och denna lag som en tillsynsmyndighet vidtar för egen, annan samordnares för digitala tjänster eller Europeiska kommissionens räkning får inte avse en skriftlig handling vars innehåll kan antas vara sådant att en advokat eller en advokats biträde inte får höras som vittne om innehållet och som innehas av advokaten eller biträdet eller av den som tystnadsplikten gäller till förmån för.

Om tillsynsmyndigheten anser att en viss handling bör omfattas av undersökningsåtgärden och den som åtgärden avser åberopar att handlingen är skyddad enligt första stycket, ska myndigheten omedelbart försegla handlingen och skyndsamt överlämna den till domstol. Domstolen ska utan dröjsmål pröva om handlingen ska omfattas av undersökningsåtgärden.

Åtaganden

15 § Den tillsynsmyndighet som har fattat ett beslut om att godkänna ett åtagande och göra det bindande i enlighet med artikel 51.2 första stycket a i EU:s förordning om digitala tjänster får ändra eller återkalla sitt beslut, om

1. sakförhållandena som låg till grund för beslutet har ändrats,
2. den som beslutet avser agerar i strid med sitt åtagande, eller
3. beslutet grundade sig på ofullständig, oriktig eller vilseledande information som tillhandahållits av den berörda leverantören eller andra fysiska eller juridiska personer som agerar för ändamål som rör deras handels-, närings-, hantverks- eller yrkesverksamhet, vilka rimligen kan

ha kännedom om information om en misstänkt överträdelse, inklusive organisationer som utför sådana revisioner som avses i artiklarna 37 och 75.2 i samma förordning.

Vite

16 § Ett vite får inte per dag överstiga fem procent av den genomsnittliga globala dagsomsättningen eller dagsinkomsten för den som föreläggandet avser. Omsättningen eller inkomsten ska avse det föregående räkenskapsåret.

Utredningsskadeavgift

17 § En utredningsskadeavgift får tas ut om ett beslut om en sådan undersökningsåtgärd som avses i artikel 51.1 a eller b i EU:s förordning om digitala tjänster inte följs.

18 § En utredningsskadeavgift får inte tas ut om

1. den bristande efterlevnaden av undersökningsåtgärden omfattas av ett beslut som har förenats med vite och den ligger till grund för en ansökan om utdömande av vitet, eller

2. den som anspråket riktas mot inte har fått tillfälle att yttra sig inom två år från det att den bristande efterlevnaden ägde rum.

19 § En utredningsskadeavgift får inte överstiga en procent av det belopp som den som avgiften avser hade i årsinkomst eller global årsomsättning under det föregående räkenskapsåret.

20 § Beslut om utredningsskadeavgift ska delges.

21 § En utredningsskadeavgift ska betalas till den tillsynsmyndighet som har beslutat om avgiften, eller till den myndighet som tillsynsmyndigheten anger, inom 30 dagar från det att beslutet om att ta ut avgiften fick laga kraft eller inom den längre tid som anges i beslutet.

Om utredningsskadeavgiften inte betalas i tid ska myndigheten som skulle ta emot avgiften lämna den obetalda avgiften för indrivning enligt lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

En utredningsskadeavgift tillfaller staten.

22 § En beslutad utredningsskadeavgift faller bort till den del beslutet om avgiften inte har verkställts inom fem år från det att beslutet fick laga kraft.

Sanktionsavgift

23 § En sanktionsavgift ska tas ut av en leverantör av en förmedlingstjänst som överträder någon av sina skyldigheter enligt artikel 11.1, 11.3, 12.1, 13.1, 14.6, 16.4, 18.1, 24.1, 24.2, 24.3, 26.2, 26.3, 30.1, 30.6, 31.1, 32.1 eller 32.2 i EU:s förordning om digitala tjänster, i den ursprungliga lydelsen.

En sanktionsavgift ska även tas ut vid överträdelse av ett åtagande som en tillsynsmyndighet har gjort bindande med stöd av EU:s förordning om

digitala tjänster eller denna lag och som gäller en skyldighet som följer av någon av de artiklar som anges i första stycket.

24 § En sanktionsavgift får inte beslutas om

1. överträdelsen omfattas av ett föreläggande som har förenats med vite och den ligger till grund för en ansökan om utdömande av vitet, eller
2. den som anspråket riktas mot inte har fått tillfälle att yttra sig inom två år från det att överträdelsen ägde rum.

25 § En sanktionsavgift ska bestämmas till lägst 5 000 kronor och högst sex procent av den globala årsomsättningen för den berörda leverantören av förmedlingstjänster under det föregående räkenskapsåret.

Tillsynsmyndigheten får avstå från att ta ut en sanktionsavgift helt eller delvis om

1. överträdelsen är ringa eller ursäktlig och leverantören vidtar åtgärder för rättelse,
2. någon annan myndighet eller något annat organ har vidtagit åtgärder mot leverantören och dessa åtgärder bedöms tillräckliga, eller
3. det annars med hänsyn till omständigheterna skulle vara oskäligt att ta ut avgiften.

26 § Det som anges i 20–22 §§ om utredningsskadeavgift ska även gälla i fråga om sanktionsavgift.

Övriga avgifter

27 § En tillsynsmyndighet får ta ut avgifter för sin verksamhet enligt

1. EU:s förordning om digitala tjänster,
2. rättsakter som har meddelats med stöd av förordningen,
3. denna lag, eller
4. föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifterna.

4 kap. Hur mål inleds och handläggs i domstol

Behörig domstol

1 § Förvaltningsrätten i Stockholm är rätt domstol i mål enligt

1. EU:s förordning om digitala tjänster,
2. rättsakter som har meddelats med stöd av förordningen,
3. denna lag, eller
4. föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen.

Utdömande av vite

2 § En ansökan om att döma ut vite som har beslutats med stöd av denna lag görs av tillsynsmyndigheten.

Skyndsam handläggning

3 § Ett mål ska handläggas skyndsamt om det avser

1. inspektion i enlighet med artikel 51.1 b i EU:s förordning om digitala tjänster och denna lag, eller
2. tillfällig begränsning av mottagarnas tillgång till en tjänst eller ett onlinegränssnitt i enlighet med artikel 51.3 första stycket b i EU:s förordning om digitala tjänster och denna lag.

Överklagande

4 § Överklagande får ske av en tillsynsmyndighets beslut enligt

1. EU:s förordning om digitala tjänster,
 2. rättsakter som har meddelats med stöd av förordningen,
 3. denna lag, eller
 4. föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen.
- Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2024.
 2. En sanktionsavgift enligt 3 kap. 23 § får beslutas endast för överträdelse som har skett efter ikraftträdandet.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar

Härigenom föreskrivs att 18 § lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

18 §²

En förvaltningsrätt är domför med en lagfaren domare ensam

1. vid åtgärder som endast avser måls beredande,
2. vid förhör med vittne eller sakkunnig som begärts av en annan förvaltningsrätt,
3. vid beslut som endast avser rättelse av felräkning, felskrivning eller annat uppenbart förbiseende, och
4. vid annat beslut som inte innefattar slutligt avgörande av mål.

Om det inte är påkallat av särskild anledning att målet prövas av fullsuttan rätt, är en förvaltningsrätt domför med en lagfaren domare ensam vid beslut som inte innefattar prövning av målet i sak.

Åtgärder som endast avser beredandet av ett mål och som inte är av sådant slag att de bör förbehållas lagfarna domare, får utföras av någon annan som har tillräcklig kunskap och erfarenhet och som är anställd vid en allmän förvaltningsdomstol, en allmän domstol eller en hyresnämnd. Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om detta.

Vad som sägs i andra stycket gäller även vid avgörande i sak av

1. mål av enkel beskaffenhet,
2. mål om bevissäkring och betalningssäkring enligt skatteförfarandelagen (2011:1244), om besiktning enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152), om en uppgifts eller handlings undantagande från kontroll enligt skatteförfarandelagen eller någon annan skatteförfattning,
3. mål om omedelbart omhändertagande enligt 6 och 6 a §§ lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga, mål om vård vid en låsbar enhet enligt 15 b § samma lag, mål om avskildhet enligt 15 c § samma lag, mål om vård i enskildhet enligt 15 d § samma lag, mål om tillfälligt flyttningsförbud enligt 27 § samma lag, mål om tillfälligt utreseförbud enligt 31 d § samma lag, mål om omedelbar insats enligt 4 kap. 1 § lagen (2024:79) om placering av barn i skyddat boende, mål om omedelbart omhändertagande enligt 13 § lagen (1988:870) om vård av missbrukare i vissa fall, mål om vård i enskildhet enligt 34 a § samma lag, mål om avskildhet enligt 34 b § samma lag, mål om vård vid en låsbar enhet enligt 14 § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård, mål om vård i enskildhet enligt 14 a § samma lag, mål om avskildhet enligt 17 § samma lag, mål om tillfällig isolering enligt 5 kap. 3 § smittskyddslagen (2004:168), mål enligt 12 § första stycket och 33 § lagen (1991:1128) om psykiatrisk tvångsvård, mål enligt 18 § första stycket 3–5 och 9 när det gäller de fall då vårderna inte har förenats med särskild

¹ Lagen omtryckt 1981:1323.

² Senaste lydelse 2024:82.

utskrivningsprövning eller 6 lagen (1991:1129) om rättspsykiatrisk vård, mål om förvar och uppsikt enligt utlänningslagen (2005:716), mål enligt strafftidslagen (2018:1251), mål enligt fängelselagen (2010:610) och mål enligt lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m.,

4. mål enligt folkbokföringsförfattningarna, mål om preliminär skatt eller om anstånd med att betala skatt eller avgifter enligt skatteförfattningarna,

5. mål enligt lagen (2016:1145) om offentlig upphandling, lagen (2016:1146) om upphandling inom försörjningssektorerna, lagen (2016:1147) om upphandling av koncessioner eller lagen (2011:1029) om upphandling på försvars- och säkerhetsområdet,

6. mål som avser en fråga av betydelse för inkomstbeskattningen, dock endast om värdet av vad som yrkas i målet uppenbart inte överstiger hälften av prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken,

7. mål enligt lagen (2004:629) om trängselskatt, *och*

8. mål enligt lagen (2008:962) om valfrihetssystem och lagen (2023:704) om auktorisationssystem i fråga om tjänster för elektronisk identifiering och för digital post.

7. mål enligt lagen (2004:629) om trängselskatt,

8. mål enligt lagen (2008:962) om valfrihetssystem och lagen (2023:704) om auktorisationssystem i fråga om tjänster för elektronisk identifiering och för digital post, *och*

9. *mål enligt lagen (2024:000) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om digitala tjänster som avser en*

a) inspektion,

b) prövning av om en handling skyddas av advokatsekretess enligt 3 kap. 14 § samma lag, eller

c) tillfällig begränsning av mottagarnas tillgång till en tjänst eller ett onlinegränssnitt.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2024.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:112) om elektroniska anslagstavlor

Härigenom föreskrivs att det i lagen (1998:112) om ansvar för elektroniska anslagstavlor ska införas en ny paragraf, 4 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 a §

Skyldigheten att ha uppsikt över tjänsten enligt 4 § gäller inte för den som tillhandahåller en elektronisk anslagstavla som är en förmedlingstjänst enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster.

För den som tillhandahåller en sådan tjänst gäller skyldigheten enligt 5 § första stycket när det kommit till tillhandahållarens kännedom att meddelandet finns på tjänsten.

För den som av tillhandahållaren fått i uppdrag att sköta tjänsten gäller skyldigheten enligt 5 § första stycket när det kommit till personens kännedom att meddelandet finns på tjänsten.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2024.

4 Förslag till lag om ändring i lagen (2002:562) om elektronisk handel och andra informationssamhällets tjänster

Härigenom föreskrivs att 16–18 §§ lagen (2002:562) om elektronisk handel och andra informationssamhällets tjänster ska upphöra att gälla vid utgången av november 2024.
